

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.236/1
van 6 juni 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgarbeiders’

Op 6 april 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 6 juni 2016, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgarbeiders’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Melissa CELIS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 juni 2016.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een regeling uit te werken met betrekking tot de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap. In essentie regelt het ontwerp de wijze waarop het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning ter beschikking wordt gesteld van de budgethouders, de aanwending van dit budget, alsook het opstarten ervan en het verantwoorden van de besteding, het stopzetten ervan en de controle erop.

2. Het ontwerp vindt in het algemeen rechtsgrond in artikel 8, 3°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’, gelezen in samenhang met de artikelen 10, 11 en 12 van het decreet van 25 april 2014 ‘houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap’.

Daarnaast is het nodig artikel 19 van het decreet van 7 mei 2004 als rechtsgrond in te roepen, voor wat betreft de regeling van de wijze waarop de persoon met een handicap de besteding van het budget verantwoordt (artikelen 19 tot 24 van het ontwerp).

Ook moet, voor wat betreft artikel 3 van het ontwerp, artikel 10, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 als rechtsgrond worden ingeroepen. Voor artikel 27 van het ontwerp moet een beroep worden gedaan op artikel 20 van het decreet van 25 april 2014.

Artikel 8, 2° van het decreet van 7 mei 2004 vormt geen rechtsgrond voor het ontwerp.

VORMVEREISTEN

3. Volgens de gemachtigde is het advies van het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen, waarvan sprake in punt 2.1 van de beslissingsfiche van de Vlaamse Regering van 25 maart 2016 nog niet uitgebracht. Hoewel dit advies geen verplicht vormvereiste is, zal het advies effectief moeten worden ingewonnen vooraleer het ontwerp definitief wordt aangenomen, gelet op de beslissing van de Vlaamse Regering. Mocht als gevolg van het advies de tekst van het ontwerp worden aangepast, dienen deze wijzigingen nog voor advies aan de Raad van State te worden voorgelegd.

4. Krachtens artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat)-pleegzorgers’ is de Vlaamse Regering verplicht om aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid advies te vragen over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van “strategisch belang” zijn.

De Vlaamse Regering beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid om te bepalen welke besluiten van strategisch belang zijn.

Uit de aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, bezorgde stukken, blijkt niet dat dit advies van de strategische adviesraad gevraagd werd. Hieromtrent verklaart de gemachtigde het volgende: *“Het advies van de SAR werd niet opgevraagd. Elk BVR is opgebouwd met de hulp van en geadviseerd door alle stakeholders in de sector, zowel in de Task Force als in het Raadgevend Comité. We menen dus dat het strategisch belang voldoende werd onderzocht”*. Uit deze toelichting lijkt te moeten worden afgeleid dat de gemachtigde het ontwerp zelf van strategisch belang acht.

Dit ontwerp bevat inderdaad essentiële bepalingen die concreet mee uitvoering geven aan een hervorming waarin voorzien is in het decreet van 25 april 2014, dat beschouwd kan worden als een kaderdecreet dat beleidskeuzes aan de Regering overlaat. Het ontwerp omvat namelijk de volledige regeling met betrekking tot de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en de organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders.

Gelet hierop mag geconcludeerd worden dat het advies van de strategische adviesraad wel degelijk moet worden gevraagd. Indien het ontwerp nog wijzigingen zou ondergaan als gevolg van het vervullen van dit vormvereiste, dienen de gewijzigde bepalingen opnieuw om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op hetgeen *sub* 2 over de rechtsgrond en over de vormvereisten werd opgemerkt, moet de aanhef van het ontwerp worden aangepast.

Artikel 1

6. In artikel 1, 5°, van het ontwerp moet de verwijzing naar “beheerskosten, als vermeld in artikel 3, § 1, van dit besluit” vervangen worden door een verwijzing naar “beheerskosten, als vermeld in artikel 3, § 2, van dit besluit”.

7. In artikel 1, 7°, van het ontwerp wordt woordelijk de definitie van “cashbudget” uit artikel 2, 3°, van het decreet van 25 april 2014 overgenomen. In artikel 1, 10°, daarentegen wordt enkel verwezen naar de definitie van “voucher” uit artikel 2, 11°.

Met het oog op de uniformiteit is het raadzaam om ook in artikel 1, 7°, te verwijzen naar de definitie, zoals die is opgenomen in artikel 2, 3°, van het decreet van 25 april 2014, op dezelfde wijze als in artikel 1, 10° van het ontwerp.

Artikel 7

8. In artikel 7, 2°, e), van het ontwerp is sprake van “de budgethouder”. Uit de definitie in artikel 1, 6°, van het ontwerp volgt dat een budgethouder evenwel niet noodzakelijkerwijze de persoon met een handicap is.

Uit de toelichting die de gemachtigde heeft verschaft, blijkt dat in artikel 7, 2°, e), van het ontwerp de term “de budgethouder” moet worden vervangen door de term “de persoon met een handicap”.

Artikel 11

9. In artikel 11 van het ontwerp wordt de bemiddeling gedefinieerd.

Om toelichting gevraagd in verband met deze bemiddeling, antwoordde de gemachtigde:

“het begrip bemiddeling wordt alleen in dit artikel gebruikt en wordt om deze reden in dit artikel gedefinieerd en niet in artikel 1. Bedoeld wordt hier de bemiddeling, vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 1, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2016 over de oprichting van een regionale prioriteitencommissie, de toekenning van prioriteitengroepen, de vaststelling van de maatschappelijke noodzaak, de toeleiding naar ondersteuning, de afstemming en planning in het kader van persoonsvolgende financiering. Op het ogenblik van de opmaak van het voorliggend besluit was het voormelde besluit nog niet goedgekeurd. De definitie zou nu weggelaten kunnen worden en het derde lid van artikel 11 zou dan kunnen aangevuld worden als volgt: ‘Het agentschap kan aan de budgethouder bemiddeling, als vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2016 over de oprichting van een regionale prioriteitencommissie, de toekenning van prioriteitengroepen, de vaststelling van de maatschappelijke noodzaak, de toeleiding naar ondersteuning, de afstemming en planning in het kader van persoonsvolgende financiering voorstellen met het oog op het opstarten van het budget. De budgethouder kan de bemiddeling ook vragen’”.

Met dit voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 24

10. In artikel 24, 14°, van het ontwerp is sprake van “de budgethouder”. Uit de definitie in artikel 1, 6°, van het ontwerp volgt dat een budgethouder evenwel niet noodzakelijkerwijze de persoon met een handicap is.

Uit de toelichting die de gemachtigde heeft verschaft, blijkt dat in artikel 24, 14°, van het ontwerp de term “de budgethouder” moet worden vervangen door de term “de persoon met een handicap”.

Artikel 25

11. Het verdient aanbeveling aan te geven volgens welke bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011 ‘betreffende de algemene erkenningsvoorwaarden en kwaliteitszorg van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap’ de overeenkomst met een vergunde zorgaanbieder kan worden opgezegd.

De gemachtigde preciseert dat het gaat om de artikelen 38 tot en met 41 van het besluit van 4 februari 2011. Deze precisering moet in de tekst van artikel 25, tweede lid, van het ontwerp worden aangebracht.

Slotopmerking

12. De tekst van het ontwerp bevat een aantal schrijffouten, dactylografische en redactionele fouten. De stellers van het ontwerp moeten het ontwerp op dit punt aan een grondig nazicht onderwerpen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME